

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobkyně obchodní společnosti **Tochajda, s.r.o.**, se sídlem ve Vysokém Mýtě, Litomyšlské předměstí, Husova 542, zast. Mgr. Martinou Suchodolovou, advokátkou v Žamberku, Masarykovo náměstí 146, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** (jako nástupci Finančního ředitelství v Hradci Králové), se sídlem v Brně, Masarykova 31, v řízení o žalobě proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Hradci Králové, ze dne 26. července 2012, čj. 4193/12-1200-602944, **t a k t o :**

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 804,50 Kč do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 19-8024621/0710.

Odůvodnění:

K projednávané věci krajský soud v úvodu uvádí, že zákonem č. 456/2011 Sb., účinným ke dni 1. 1. 2013, došlo ke zrušení finančních ředitelství (ust. § 19 odst. 1 této právní úpravy). Na jejich místo nastupuje Odvolací finanční ředitelství, s nímž bude dále krajský soud jednat jako s žalovaným (ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“).

Včas podanou žalobou namítala žalobkyně nezákonnost shora uvedeného rozhodnutí, jímž Finanční ředitelství v Hradci Králové (dále jen „žalovaný“) zamítlo její odvolání do rozhodnutí Finančního úřadu ve Vysokém Mýtě o dodatečném vyměření daně z příjmů právnických osob na zdaňovací období roku 2009.

V žalobě namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť částka ve výši 1 537 647 Kč vyplacená jako odměna za službu jí nebyla uznána jako náklad ve smyslu ust. § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“).

Uvedla, že v rámci daňového řízení tvrdila a prokazovala skutečný obsah smlouvy o zprostředkování uzavřené dne 5. 9. 2009 mezi ní a M. Š., jako zprostředkovatelem, když zcela nekorespondoval s jejím označením a písemným obsahem. Žalobkyně tak dle jejího mínění prokázala, že obsahem smlouvy byla všeobecná pomoc při zajišťování chodu společnosti, zejména zajištění, koordinace a kontrola probíhajících obchodů a předkládání dokumentů k podpisu jednatelem v období od září do prosince 2009, kdy jednatel žalobkyně neměl na takový druh činnosti čas.

Žalobkyně odkázala na výpovědi svědků. Svědek M. Š. potvrdil, že v období od září do prosince 2009 zajišťoval pro žalobkyni nákup a prodej katod z barevných kovů, koordinoval jednotlivé dodávky a jeho hlavní činnost spočívala v zajištění fyzické přejímky dodaného materiálu do společnosti SUR-METAL CZ, s.r.o., (dále jen „SUR- METAL“) a jeho předání společnosti TSR Czech Republic, s.r.o., (dále jen „TSR“). Svědek J. Š., manažer obchodu pro zahraniční a tuzemský trh společnosti TSR, s nímž žalobkyně obchodovala, potvrdil, že v roce 2009 spolupracoval s M. Š., který řešil otázky ohledně jejich vzájemných obchodů, neměl však za žalobkyni podpisové oprávnění. Činnost prováděnou M. Š. potvrdila ve svém prohlášení i účetní žalobkyně M. K. a dále A. B. S., jednatelka společnosti SUR METAL. Posledně jmenovaná vypověděla, že obchodní spolupráci dojednávala s jejím jednatelem, realizace obchodů probíhala na základě telefonické poptávky a dále uvedla, že jméno M. Š. jí něco říká.

Žalobkyně na podporu svých tvrzení předložila i diář M. Š. se záznamy o jednotlivých obchodech. Některé nesrovnalosti v záznamech přičítala žalobkyně písařským chybám a přeslechům v rámci telefonických hovorů.

O naplnění smlouvy svědčí dle žalobkyně rovněž vyúčtování poskytnutých služeb 3/2009, které na částku 1 829 800 Kč vystavil M. Š.

Žalobkyně s odkazem na vyjádření žalovaného, že nebyla prokázána přítomnost M. Š. u fyzické přejímky dodávek od společnosti SUR-METAL, označila za nevěrohodnou výpověď svědka M. – vážního společnosti TSR. Za nevěrohodné považovala jeho vyjádření, dle něhož muž, který za žalobkyni hlídal

váhu komunikoval s řidiči maďarsky, přitom speditérskými společnostmi byli vždy společnosti české.

Žalobkyně uzavřela, že žalovaný posoudil provedené důkazy nesprávně a z takto zjištěného skutkového stavu posléze dospěl k nesprávným právním závěrům.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že správce daně správně neosvědčil za důkaz o poskytnutí služeb smlouvu o zprostředkování, neboť v ní bylo pouze uvedeno, jaké služby měly být žalobkyni poskytnuty. Dále neosvědčil jako důkaz ani fakturu č. 3/2009 vystavenou panem M. Š., na které byl pouze odkaz na smlouvu, aniž by bylo uvedeno, jaké konkrétní služby byly poskytnuty. Předmětná faktura neprokázala, že služby byly M. Š. skutečně provedeny. Důkazem o poskytnutí služeb není dle žalovaného ani platba provedená na základě faktury č. 3/2009 z účtu žalobkyně ve výši 1 829 800 Kč, neboť ta dokládá pouze to, že na účet M. Š. byly zaslány finanční prostředky.

Podle smlouvy a tvrzení žalobkyně měl M. Š. obstarat nákup barevných kovů od společnosti SUR-METAL. To se však neprokázalo, neboť paní S. (jednatelka společnosti SUR-METAL) ve svědecké výpovědi dne 9. 5. 2011 uvedla, že obchodní spolupráci domluvila osobně s Ing. K., jednání se uskutečnila v Hradci Králové, rámcovou smlouvu zpracoval a navrhl Ing. K. Dále uvedla, že na základě telefonické poptávky žalobkyně prověřili možnosti u svých dodavatelů a zpětně ji informovali o realizaci dodávky zboží. Pokud byl obchod odsouhlasen, dodavatel firmy SUR-METAL dovezl zboží přímo na provozovnu firmy TSR v Hradci Králové s tím, že byla žalobkyně informována dopředu o vozidle, množství zboží, termínu a přibližné hodině dodání zboží. Paní S. nepotvrdila, že by ve věci obchodů s žalobkyní jednala s M. Š. nebo že by právě on jakýmkoliv způsobem zajistil uzavření smlouvy či dohadoval ceny či množství barevných kovů. Účast M. Š. na zajištění obchodních vztahů se společností SUR-METAL nepotvrdil ani ing. M., zástupce společnosti SUR-METAL. Tvrzení Ing. K. a M. Š., že jmenovaný zprostředkovatel fyzicky účastnil přejímky dodávek od společnosti SUR-METAL, nepotvrdila paní F. a ani pan M. (vážní společnosti TSR, kde byly barevné kovy předány žalobkyni). Pouze jedenkrát účast pana Š. potvrdil pan Š. (manažer obchodu společnosti TSR). Toto tvrzení pana Š. je však nevěrohodné, neboť dle pana M. (vážní TSR) za žalobkyni hlídal váhu dodávky malý, hubený, mladý, asi třicetiletý tmavovlasý pán, který s řidiči komunikoval maďarsky, přitom panu M. Š. bylo v roce 2009 padesát let.

Žalovaný konstatoval, že vzhledem k tomu, že nebyla prokázána přítomnost M. Š. u fyzické přejímky dodávek od společnosti SUR-METAL, nelze osvědčit dodací listy předložené žalobkyní správci daně dne 18. 2. 2011, přestože jsou jím v pravém dolním rohu dle tvrzení daňového subjektu parafovány, jako důkaz o poskytnutí služby, tj. přejímky zboží od společnosti SUR-METAL a kontroly kvality barevných kovů. Navíc žalobkyně předložila dne 16. 2. 2010, tj. již před

rokem, jiné dodací listy, na kterých je převzetí dodávek potvrzeno jejím razítkem s podpisem, který nebyl M. Š., ale s největší pravděpodobností Ing. J. K. Tvzení žalobkyně vyvracejí též dodací listy předložené dne 30. 3. 2011 Ing. M., neboť dle jím předložených dodacích listů nepřevzal zboží M. Š., ale jiná osoba, jak dokládají podpisy na nich. Žalobkyně rovněž uvedla, že podle vyjádření účetní paní M. K. dodací listy od společnosti SUR-METAL podepisoval vždy Ing. J. K. Za důkaz o fyzické přejímce a kontrole kvality dodávek nelze mít dle žalovaného ani čestné prohlášení M. K., ve kterém uvedla, že M. Š. zejména odsouhlasoval hmotnost na dodacích listech, přebíral, předával dodávky, neboť je toto tvrzení v rozporu se sděleními vážních společnosti TSR, kteří účast M. Š. při převzetí dodávek nepotvrdili.

Podle smlouvy, jak žalovaný uvedl, měl M. Š. obstarat uzavření kupních smluv se společností TSR, což se však neprokázalo. Předložené rámcové kupní smlouvy uzavřené se společností TSR neprokazují, že se nějakým způsobem na jejich uzavření podílel. Ve věci dodávek barevných kovů společnosti TSR svědek J. Š. (manažer obchodu pro zahraniční a tuzemský trh firmy TSR) uvedl, že při přejímce materiálu byl M. Š. pouze jednou, přestože dle žalobkyně měl dodávky zboží přebírat, kontrolovat a předávat. Kromě toho jeho účast na váze ve společnosti TRS nepotvrdil ani jeden z vážních společnosti TSR. Nekonkrétní tvrzení J. Š., že zná M. Š., že zastupoval žalobkyni a řešil přímo její obchodní činnost a že s ním svědek spolupracoval na začátku jejich obchodů a to, že M. Š. řešil pouze otázky ohledně jejich obchodů, konkrétně rozpory ve vahách, ustanovení ceny, odsouhlasování dodávek, nebylo žalobkyní doloženo žádnými ověřitelnými důkazními prostředky. Naopak vše nasvědčuje tomu, že pan Š. jednal přímo s paní K., jak dokládá e-mail od něho ze dne 21. 10. 2009, který byl poslán paní K. do firmy AGILE. Obsahuje soupis dodávek niklových katod od 11. 9. 2009 do 14. 10. 2009. Výpověď J. Š. označil žalovaný za nekonkrétní a tudíž neprokazující tvrzení žalobkyně.

K poznámkách v diáři M. Š. ze dne 7. 10. 2009 žalovaný uvedl, že nesouhlasí s obsahem dodacího listu č. 9/TJ/2009 a s fakturou č. 2009/171. V diáři je k tomuto datu uvedeno množství 32,949 t, na dodacím listu a faktuře je 23,949 t Ni katod. Dále se neshodují údaje ze dne 22. 10. 2009, v diáři je uvedeno 33,694 t bez označení katod, vztahující se dodací list č. 13/TJ/2009 a faktura č. 2009/182 udává 23,694 t Ni katod. Ke stejnému datu je v diáři uvedeno 22,769 t Ni katod, na dodacím listu č. 15/TJ/2009 a faktuře č. 2009/183 je uvedeno 23,679 t Ni katod. Dne 20. 11. 2009 je v diáři uvedeno 24,812 t Ni katod, ale na dodacím listu č. 24/TJ/2009 a faktuře č. 2009/200 jsou uvedeny Cu katody. Dne 10. 12. 2009 diář udává přejímku 25,00 t Ni katod v 11,00 H, na dodacím listu č. 33/TJ/2009 a faktuře č. 2009/216 jsou uvedeny Cu katody.

Dále žalovaný uvedl, že výpověď A. B. S. z firmy SUR-METAL neprokázala, že M. Š. zajišťoval pro žalobkyni nákup barevných kovů a jejich přejímku společností TSR. Svědkyně uvedla, že obchodní spolupráci

domluvila osobně s Ing. K., jednání se uskutečnila v Hradci Králové, rámcovou smlouvu, která byla zpracována a navržena Ing. K., podepisovala sama svědkyně. Dodací listy a daňové doklady-faktury podepisovala rovněž svědkyně, případně paní B. (zaměstnankyně společnosti SUR-METAL). Svědkyně uvedla, že na základě telefonické poptávky odvolatele prověřili možnosti u svých dodavatelů a zpětně informovali odvolatele o realizaci dodávky zboží. Pokud byl obchod odsouhlasen, dodavatel firmy SUR-METAL dovezl zboží přímo na provozovnu firmy TSR v Hradci Králové s tím, že byla žalobkyně informována dopředu o vozidle, množství zboží, termínu a přibližné hodině dodání zboží.

K čestnému prohlášení M. K. žalovaný konstatoval, že osvědčilo, že smlouvy se společnostmi SUR-METAL a TSR uzavíral Ing. J. K., což správce daně nikdy nerozporoval. Neosvědčovalo však to, že M. Š. zajišťoval agendu spojenou s uzavřením smluv se společností SUR-METAL, neboť podle sdělení paní S. obchodní spolupráci s žalobkyní domluvila osobně s Ing. K. a dále konstatovala, že jí jméno M. Š. něco říká.

Svědka M. Š., jak žalovaný uvedl, tvrdil, že na žádost žalobkyně zajišťoval nákup a koordinoval dodávky katod a zprostředkovával pomoc při zajištění nákupu a prodeje pro firmu TSR na základě smlouvy od září do prosince roku 2009. Jeho úkolem bylo zajišťovat nákup materiálu od společnosti SUR-METAL - fyzicky objednat, fyzicky převzít dodané množství a kontrolovat kvalitu dodávek, poté předat společnosti TSR. Tato tvrzení svědka, že fyzicky objednal, fyzicky převzal dodané množství a kontroloval kvalitu dodávek, však nepotvrdili zástupci společnosti SUR-METAL, ani vážní společnosti TSR. Výpověď neosvědčila ani to, že nakoupené barevné kovy předával společnosti TSR, neboť na váze ve skladištní oblasti v Hradci Králové společnosti TSR při předání dodávek nebyl přítomen. Výpověď osvědčila pouze to, že veškeré smlouvy připravoval a podepisoval Ing. J. K., který zároveň dojednával i ceny. Obecné a nekonkrétní sdělení svědka, že jednal osobně nebo telefonicky s panem Š. (manažer TSR), nelze mít za důkaz o tom, že s ním jednal ve věci obchodních případů pro žalobkyni, neboť v dané věci nelze pominout e-mail od J. Š. ze dne 21. 10. 2009 M. K. do firmy AGILE, ve kterém je soupis dodávek niklových katod v období od 11. 9. 2009 do 14. 10. 2009, což nasvědčuje tomu, že komunikace o nákupu barevných kovů společností TSR probíhala přímo mezi panem Š. a účetní paní K. a nikoliv, jak tvrdí žalobkyně, za účasti M. Š.

V písemném vyjádření k žalobě odkázal žalovaný na obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Při nařízeném jednání zástupkyně žalobkyně uvedla, že bylo naplnění smlouvy o zprostředkování dostatečně prokázáno a to samotnou smlouvou, vystavenými fakturami, a výpověďmi svědků M. Š., J. Š. a M. K. Dále předložila příznání k dani z přidané hodnoty M. Š. za 4. čtvrtletí 2009.

Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Uvedla, že meritem věci je toliko posouzení předložených důkazních prostředků. Není přitom možné jednotlivé důkazní prostředky použít tak, aby byly z celého kontextu vytrženy pouze ty údaje, které svědčí tvrzení žalobkyně a je třeba je hodnotit v kontextu s ostatními důkazními prostředky.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s. a po posouzení postupu žalovaného a správce daně v daňovém řízení v kontextu s žalobními námitkami usoudil následovně.

Ze skutkových okolností projednávané věci i z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že si žalobkyně k dosaženým příjmům z obchodu s barevnými kovy uplatnila, kromě ceny nakoupených barevných kovů, také náklady v celkové výši 1 537 647 Kč, a to na základě faktury číslo 3/2009, kterou vystavil M. Š. v návaznosti na smlouvu o zprostředkování. V odpovědi na výzvu správce daně pak žalobkyně k práci M. Š. uvedla, že zajišťoval v souladu se smlouvou o zprostředkování uzavřenou dne 5. 9. 2009 nákup a prodej dodávek v období od září do konce roku 2009 tím, že předával dle jejího článku II. informace o nových dodávkách materiálu a cenách dodávek a nákupů a to ústně, telefonicky, prostřednictvím SMS nebo e-mailem. Dojednával podmínky kupních smluv, které s žalobkyní vždy konzultoval a byl tak schopen dodržet i podmínku II. bod 4 smlouvy, tedy nakoupit jen takové množství materiálu, které byl schopen dále prodat.

Svědék M. Š. ke své účasti při realizování obchodu s barevnými kovy tvrdil, že na žádost žalobkyně zajišťoval nákup a koordinoval dodávky katod a zprostředkoval pomoc při zajištění nákupu a prodeje pro firmu TSR Hradec Králové. Potvrdil, že tuto činnost vykonával na základě smlouvy od září do prosince roku 2009 a následně vystavila fakturu č. 3/2009. Uvedl, že měl na žádost žalobkyně zajišťovat nákup materiálu od společnosti SUR-METAL, přičemž podklady o požadovaném množství a kvalitě obdržel od Ing. K. Jeho hlavní činnost spočívala ve fyzické převímce dodaného množství a kontrole kvality materiálu od společnosti SUR-Metal a jeho předání dále společnosti TSR ve skladištní oblasti v Hradci Králové. Kupní smlouvy se společností SUR-METAL připravoval a podepisoval Ing. J. K., zároveň dojednával i ceny. Svědek uvedl, že jednal se společností SUR-METAL pouze telefonicky a to s paní B. Smlouvy s firmou TSR připravoval a podepisoval Ing. J. K. Svědek jednal osobně nebo telefonicky s panem Š. (manažer TSR). Podle sdělení svědka byl u převímky skladník, svědek měl za úkol předat a zkontrolovat dodací listy, které vystavila paní K. Skladník za přítomnosti svědka zboží fyzicky zkontroloval a odsouhlasil. K převzetí zboží mělo docházet v areálu TSR v Hradci Králové, svědek od řidiče obdržel dodací listy, faktury u toho nebyly, dodací listy a faktury svědek nepředával, neboť byly zasílány prostřednictvím pošty.

Další svědek, J. Š., manažer obchodu pro zahraniční a tuzemský trh firmy TSR, uvedl, že jednání s žalobkyní ohledně obchodování s Cu a Ni katodami

vyvolal on sám a že při převzetí nákladu na provozovně firmy TSR v Hradci Králové byl přítomen on sám, nebo paní P. a pan H. Svědek uvedl, že byl u přejímky materiálu od řidiče, jednou tam byl Ing. J. K. a jednou M. Š. Rámcové a týdenní kupní smlouvy byly uzavřeny s Ing. K., s nímž byly rovněž dohodnuty i ceny za materiál. Svědek připustil, že M. Š. zná, neboť ten řešil za žalobkyni obchodní činnost firmy. S ním proto spolupracoval na začátku jejich obchodů, kdy toho měl Ing. K. moc. Uvedený zprostředkovatel řešil pouze otázky ohledně jejich obchodů, konkrétně rozpory ve vahách, stanovení ceny, odsouhlasování dodávek.

Další svědkyně Z. F., v kontrolovaném roce vážní firmy TSR uvedla, že M. Š. nezná. Svědek M. M., vážní společnosti TSR, uvedl, že za žalobkyni hlídal váhu malý, hubený, mladý (asi 30 let), tmavovlasý pán, který s řidiči komunikoval maďarsky. Jméno M. Š. mu nic neříkalo.

Z vyjádření účetní žalobkyně, M. K., vyplynulo, že obchody byly uskutečňovány na základě rámcové smlouvy mezi shora uvedenými společnostmi, avíza dodacího listu, dodacího listu a daňového dokladu. Korespondence probíhala elektronicky e-mailem a poštou. Smlouvy uzavíral Ing. J. K. Ve druhé polovině roku 2009, kdy se tyto obchody rozběhly, vyřizoval agendu s tím spojenou i M. Š., který odsouhlasoval hmotnosti na dodacích listech, přebírání a předávání a dohadování kupní a prodejní ceny a i dodanou hmotnost materiálu. Dodací listy, daňové doklady na TSR vystavovala paní K. na základě pokynů pana M. Š. v roce 2009 a podle pokynů Ing. J. K. v roce 2010. Dle vyjádření jmenované pak dodací listy od společnosti SUR-METAL podepisoval vždy Ing. J. K. a potvrzené dodací listy paní K. skenovala společnosti SUR-METAL. Podle jejího vyjádření jezdili M. Š. a Ing. K. do TSR v Hradci Králové, po zvážení materiálu si posílali SMS zprávou odsouhlasené váhy materiálu. Někdy posílal potvrzení hmotnosti pan Š. z TSR nebo jeho asistentka e-mailem nebo SMS zprávou. K dodacím listům 1/TJ/2009 až 34/TJ/2009 žalobkyně uvedla, že byly přílohou faktury č. 03/2009 vystavené M. Š., byly jím parafovány M. Š., a potvrzovaly dodávku materiálu jeho hmotnost a sloužily jako podklad pro potvrzení dodacího listu společnosti SUR-METAL pro vystavení dodacích listů TSR a daňových dokladů na TSR.

Další svědek, Ing. Z. M., zástupce společnosti SUR-METAL, předložil originály daňových dokladů a k nim související dodací listy za období roku 2009, s razítkem žalobkyně a nečitelným podpisem. Další svědkyně, A. B. S., jednatelka společnosti SUR-METAL, popsala obchodní spolupráci s žalobkyní a konstatovala, že se osobně domlouvala s Ing. K., jednání se uskutečnila v Hradci Králové. Rámcovou smlouvu, která byla zpracována a navržena Ing. K. a na jejímž základě probíhala spolupráce se společností SUR-METAL, podepisovala svědkyně. Dodací listy a daňové doklady podepisovala rovněž svědkyně, případně paní B. (zaměstnankyně společnosti SUR-METAL). Pokud byl obchod odsouhlasen, dodavatel firmy SUR-METAL dovezl zboží přímo na

provozovnu firmy TSR v Hradci Králové s tím, že byla žalobkyně informována dopředu o vozidle, množství zboží, termínu a přibližné hodině dodání zboží. Zboží bylo žalobkyní převáženo a odsouhlaseno na dodacím listu. Za společnost SUR-METAL nebyl předání zboží nikdo přítomen. Oběh dokladů byl zajišťován e-mailem (objednávky), případně poštou (dodací listy, faktury). Na otázku, zda zná osobně M. Š., svědkyně vypověděla, že je to možné, že si to už nepamatuje, že jméno jí něco říká.

Hodnocením předložených důkazů dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná. Vycházel přitom z judikatury Nejvyššího správního soudu obsažené v jeho rozsudku ze dne 16. 7. 2009, čj. 1 Afs 57/2009-83, dle něhož „Podle ust. § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „zákon o správě daní“ (nově podle ust. § 92 odst. 3 a 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu – dále jen „daňový řád“) je daňový subjekt povinen prokazovat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání nebo k jejichž průkazu byl správcem daně vyzván. Jak judikoval Ústavní soud, daňový subjekt má povinnost prokázat k výzvě správce daně jen ty skutečnosti, které sám tvrdí (nález ze dne 24. 4. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 38/95, 130/1996 Sb.). Z obsáhlé judikatury NSS pak vyplývá, že daňový subjekt prokazuje svá tvrzení především svým účetnictvím a jinými povinnými záznamy (např. rozsudek ze dne 30. 1. 2008, čj. 2 Afs 24/2007 - 119 nebo rozsudek ze dne 22. 10. 2008, čj. 9 Afs 30/2008 - 86). Existence účetních dokladů, tj. příjmových dokladů či faktur, i když formálně bezvadných, však sama o sobě zpravidla ještě neprokazuje, že se operace, která je jejich předmětem, opravdu uskutečnila (rozsudek NSS ze dne 31. 12. 2008, čj. 8 Afs 54/2008 - 68, obdobně rozsudek ze dne 28. 2. 2006, čj. 7 Afs 132/2004 - 99). Správce daně proto může vyjádřit důvodné pochybnosti ohledně věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví a jiných povinných záznamů. Správce daně tíží důkazní břemeno ve vztahu k prokázání důvodnosti svých pochyb [§ 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu]. Pokud správce daně unese své důkazní břemeno ve vztahu k výše popsáným skutečnostem, je na daňovém subjektu, aby prokázal pravdivost svých tvrzení a průkaznost, věrohodnost a správnost účetnictví ve vztahu k předmětnému obchodnímu případu, popř. aby svá tvrzení korigoval. Daňový subjekt bude tyto skutečnosti prokazovat zpravidla jinými důkazními prostředky než vlastním účetnictvím [viz rozsudek čj. 2 Afs 24/2007 - 119 a rozsudek čj. 9 Afs 30/2008 - 86, oba 1 Afs 57/2009 - 88 cit. shora, shodně též rozsudek ze dne 31. 5. 2007, čj. 9 Afs 30/2007 - 73, resp. ze dne 30. 4. 2008, čj. 1 Afs 15/2008 - 100]..... Dle § 24 odst. 1 se výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů pro účely stanovení základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem. Daňový subjekt nese důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že učinil výdaj a že tento výdaj souvisí s dosažením, zajištěním a udržením příjmů (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 2. 2005, čj. 2 Afs 90/2004 - 70)“.

Z probíhajícího daňového a důkazního řízení je zřejmé, že žalobkyně nejprve prokazovala svá tvrzení písemnou smlouvou a fakturou č. 3/2009 vystavenou M. Š., tedy osobou, jež měla předmětné obchody zprostředkovat. V průběhu daňového řízení vznikly správci daně pochybnosti o úplnosti, průkaznosti,

správnosti a věrohodnosti účetnictví a jiných povinných záznamů a evidencí. Krajský soud se přiklonil k názoru žalovaného, že žalobkyně předloženými a navrhovanými důkazy, tedy smlouvou o zprostředkování, vystavenou fakturou, svědeckými výpověďmi svědků, čestným prohlášením M. K. a poznámkami v diáři M. Š. svoje důkazní břemeno neunesla. Žalovaný svoje závěry v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil, krajský soud proto na jeho obsah v plném rozsahu odkazuje,

V první řadě je nutno zdůraznit, a to ve vazbě na shora vzpomínaný judikát Nejvyššího právního soudu, že samotnou smlouvu o zprostředkovatelské činnosti a vystavenou fakturu nelze bez dalšího považovat za dostačující ke splnění požadavků daných ust. § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů na uplatnění daňových nákladů. Krajský soud proto přistoupil k hodnocení dalších důkazů a to svědeckých výpovědí. Shrnutím jejich obsahu lze dojít k závěru, že činnost zprostředkovatele, M. Š., nebyla prokázána a to ani s přihlédnutím k dílčím tvrzením jednotlivých svědků, kteří případnou účast při dílčím obchodování připustili. Jednalo se však o tvrzení opravdu nahodilá, která v kontextu s dalšími svědeckými výpověďmi nemohla být k prokázání zprostředkovatelské činnosti dostačující. Jednalo se konkrétně o svědeckou výpověď svědka J. Š., manažera společnosti TSR, který připustil, že M. Š. byl jednou u přejímky zboží a dále o čestné prohlášení M. K., dle něhož M. Š. odsouhlasoval hmotnosti na dodacích listech, přebíral a předával zboží a dohadoval jeho kupní cenu. Jednalo se tedy vesměs o potvrzení činnosti zprostředkovatele pouze dílčí, blíže nekonkretizované, které však samo o sobě a pod tíhou dalších důkazů nemohlo obstát. Je totiž zřejmé, že ostatní výpovědi svědků, a to vážných společnosti TSR, Z. F. a M. M., nesvědčily ve prospěch tvrzení, že se zprostředkovatel osobně účastnil předávání zboží, stejně tak žalobkyně A. B. S. a svědek Ing. Z. M. nepotvrdili za společnost SUR-METAL, že by M. Š. jakýmkoliv způsobem zajišťoval uzavření smluv o dodávce zboží, či dohadoval ceny nebo množství dodaných barevných kovů. Jeho přítomnost nebyla prokázána ani dodacími listy předloženými žalobkyní dne 18. 2. 2011. Věrohodnost těchto dokladů byla zpochybněna zejména tím, že původně, asi s ročním odstupem, předložila žalobkyně dodací listy jiné, které však M. Š., narozdíl od následně předložených dokladů, parafovány nebyly. Absence důkazů, jež by důvodnost uplatnění daňových nákladů prokazovaly, nemohla být vyvrácena ani poznámkami v diáři M. Š. ani čestným prohlášením M. K.. I kdyby krajský soud odhlédl od toho, že poznámky v diáři zcela neodpovídaly údajům na dodacích listech a fakturách, není především zanedbatelný fakt, že se jednalo o pouhé tvrzení zprostředkovatele, které ovšem bylo vyvráceno dalšími důkazy a to především svědeckými výpověďmi. Stejně tak lze z hlediska významu hodnotit i čestné prohlášení M. K. a to pro jeho rozpornost s výpověďmi dalších svědků, kteří vyloučili, že by se M. Š. předávání zboží sám osobně účastnil. Tvrzení samotného zprostředkovatele tak nebylo prokázáno.

Lze tak konstatovat, že správce daně unesl v souladu s § 31 odst. 8 písm. c) zákona o správě daní a § 92 odst. 5, písm. c/ daňového řádu své důkazní břemeno a

to ve vztahu ke skutečnostem zpochybňujícím účetnictví žalobkyně. Za této situace bylo pouze na ní, aby tvrzené skutečnosti, tedy realizaci zprostředkovatelské činnosti M. Š. prokázala. Žalovaný se nedopustil žádného pochybení při hodnocení důkazů, jím zjištěná skutková podstata má oporu ve správním spise. Krajský soud proto uzavřel, že to byla naopak žalobkyně, která důkazní břemeno neunesla. Z daňového řízení tak lze usuzovat, že obsah smlouvy o zprostředkování vůbec nebyl naplněn, když nebylo prokázáno, že by se zprostředkovatel aktivně podílel jak na uzavírání kupních smluv tak na samotném předávání zboží. Jeho činnost tak nebyla prokázána ani vzhledem k výši poskytnuté odměny.

Z pohledu sporu, jež je předmětem přezkumného řízení, považuje krajský soud za zcela irelevantní, zda a případně v jaké výši splnil zprostředkovatel M. Š. svoji daňovou povinnost k dani z přidané hodnoty. Jedná se totiž o jiné daňové řízení, a okolnosti v něm zjištěné, týkající se případného splnění jeho daňové povinnosti nemohou, být v tomto řízení zohledněny.

Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, soud jí proto náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovanému krajský soud přiznal nárok na náhradu nákladů řízení za cestu jeho pracovnice osobním automobilem z Brna do Hradce Králové a zpět a stravné. Vzhledem k tomu, že se žalovaný v den nařízeného jednání účastnil u zdejšího soudu ještě dalšího řízení, byly mu náklady přiznány poměrně. Žalobkyně tak byla zavázána k náhradě nákladů řízení v celkové výši uvedené ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 11. dubna 2013

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu